

TJUGOANDRA VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 3 SEPTEMBER

Läsning

1 Kor 2:1-5

När jag kom till er, bröder, var det inte med förkrossande vältalighet och vishet jag förkunnade Guds hemlighet för er. Det enda jag ville veta av, när jag var hos er, det var Jesus Kristus, den korsfäste Kristus. Jag var svag och rädd och full av ängslan när jag uppträdde inför er. Mitt tal och min förkunnelse övertygade inte med vishet utan bevisade med ande och kraft; er tro skulle inte vila på mänsklig vishet utan på Guds kraft.

Responsoriepsalm

Ps 119:97-102 (R. 97a)

R. Herre, din lag har jag kär.

Herre, din lag har jag kär,
jag begrundar den hela dagen. R.

Jag är visare än alla mina fiender,
ty dina bud tillhör mig för evigt. R.

Jag är klokare än alla mina lärare,
ty jag begrundar dina vittnesbörd. R.

Jag är förståndigare än de gamla,
ty jag tar dina befallningar i akt. R.

Jag avhåller mina fötter från alla onda vägar,
ty jag vill hålla ditt ord. R.

Jag viker inte från dina lagar,
ty du, Herre, lär mig. R.

Halleluja

Luk 4:18

V. Herren har sänt mig
att frambära ett glädjebud till de fattiga
och att förkunna befrielse för de fångna.

Evangelium

Luk 4:16-30

Vid den tiden kom Jesus till Nasaret, där han hade växt upp, och på sabbaten gick han till synagogan, som han brukade. Han reste sig för att läsa, och man gav honom profeten Jesajas bok. När han öppnade den, fann han det ställe där det står skrivet:

Herrens ande är över mig, ty han har smort mig till att frambära ett glädjebud till de fattiga. Han har sänt mig att förkunna befrielse för de fångna och syn för de blinda, att ge de förtryckta frihet och förkunna året som Herren har valt. Han rullade ihop boken och gav den tillbaka till tjänaren och satte sig. Alla i synagogan hade sina blickar riktade mot honom. Då började han tala till dem och sade: »I dag har detta skriftställe gått i uppfyllelse inför er som hör mig.« Alla prisade honom och häpnade över de ljuvliga ord som utgick ur hans mun. Och de frågade: »Är det inte Josefs son?« Då sade han till dem: »Snart kommer ni med talesättet: Läkare, bota dig själv! och säger: Allt som vi har hört att du har gjort i Kafarnaum, gör det här i din hemstad också.«

Sedan sade han: »Sannerligen, ingen profet blir erkänd i sin hemstad. Jag försäkrar: det fanns många änkor i Israel på Elias tid, när himlen inte gav regn på tre och ett halvt år och det blev svår hungersnöd i hela landet. Ändå sändes Elia inte till någon av dem utan till en änka i Sarefat nära Sidon. Och det fanns många spetälska i Israel på profeten Elishas tid, och ändå blev ingen av dem botad, däremot syriern Naaman.« Alla i synagogan blev ursinniga när de hörde detta, de sprang upp och drev honom ut ur staden och förde honom fram till branten av det berg som staden låg på för att störta ner honom. Men han gick rakt igenom folkhopen och fortsatte sin väg.

TISDAG DEN 4 SEPTEMBER

Läsning

1 Kor 2:10b–16

Det är Anden som utforskar allt, också djupen hos Gud. Vem utom anden i människan vet vad som finns i människan? Ingen utom Guds ande vet heller vad som finns i Gud. Och vi har inte fått världens ande utan Anden som kommer från Gud, för att vi skall veta vilka gåvor Gud har gett oss. Därför talar vi heller inte om dessa ting med ord som mänsklig vishet har lärt oss utan med ord som Anden har lärt oss – vi tolkar andliga ting med Andens hjälp. Den oandlige tar inte emot vad Guds ande säger, det är dårskap för honom, och han kan inte förstå det, eftersom det måste bedömas på ett andligt sätt. Den som är andlig däremot kan bedöma allt, men själv kan han inte bedömas av någon. *Vem känner Herrens tankar så att han kan upplysa honom?* Men vi tänker Kristi tankar.

Responsoriepsalm

Ps 145:8–14 (R. 17a)

R. Herren är rättfärdig i alla sina vägar.

Nådig och barmhärtig är Herren,
sen till vrede och rik på kärlek.
Herren är god mot alla
och förbarmar sig över alla sina verk. R.

Alla dina verk, Herre, skall tacka dig,
och dina fromma skall lova dig.

De skall tala om ditt rikes ära,
och din makt skall de besjunga. R.

De skall förkunna för människorna dina väldiga gärningar
och ditt rikes ära och härlighet.
Ditt rike är ett rike för alla evigheter,
och ditt herravälde varar från släkte till släkte. R.

Herren är trofast i alla sina ord,
full av godhet i alla sina gärningar.
Herren uppehåller alla dem som är på väg att falla,
och han upprättar alla förnedrade. R.

Halleluja

Luk 7:16

V. En stor profet har uppstått bland oss,
Gud har besökt sitt folk.

Evangelium

Luk 4:31–37

Vid den tiden kom Jesus till staden Kafarnaum i Galileen, och där undervisade han folket på sabbaten. De överväldigades av hans undervisning, eftersom det låg makt i hans ord. I synagogan fanns en man som var besatt av en oren demon, och han skrek högt: »Vad har du med oss att göra, Jesus från Nasaret? Har du kommit för att ta död på oss? Jag vet vem du är, Guds helige.« Men Jesus hutade åt honom: »Tig! Far ut ur honom!« Demonen kastade omkull mannen mitt ibland dem och for ut ur honom utan att skada honom. Alla greps av bävan och frågade varandra: »Vad är det med hans ord? Med makt och myndighet befaller han de orena andarna, och de far ut.« Och ryktet om honom spred sig överallt i trakten.

ONSDAG DEN 5 SEPTEMBER

Läsning

1 Kor 3:1–9

Jag kunde inte heller tala till er, bröder, som till andliga människor, jag fick tala till sådana som var kvar i sin köttliga natur, till spädbarn i Kristus. Jag gav er mjölk, inte fast föda; den tålde ni ännu inte. Och ni tål den inte heller nu, eftersom ni fortfarande har kvar er gamla natur. För om det finns ofördragsamhet och strid hos er, har ni då inte kvar er gamla natur och lever på vanligt mänskligt vis? När den ene säger: »Jag hör till Paulus«, och den andre: »Jag hör till Apollos«, är ni inte då som alla andra? Vad är Apollos? Vad är Paulus? Tjänare som har fört er till tro, var och en med den gåva han fått av Herren. Jag planterade, Apollos vattnade, men Gud gav växten. Varken den som planterar eller den som vattnar betyder något, bara Gud, han som ger växten. Den som planterar och den som vattnar är ett, men var och en

skall få sin lön efter sitt arbete. Vi är ju Guds medhjälpare och ni är Guds åker, Guds bygge.

Responsoriepsalm

Ps 33:12–15, 20–21 (R. 12b)

R. Saligt är det folk som Herren har utvalt till sin arvedel.

Saligt är det folk vars Gud är Herren,
det folk som han har utvalt till sin arvedel.
Från himlen skådade Herren ned,
han såg alla människor. R.

Från sin boning blickade han ned
till alla dem som bor på jorden,
han som har danat deras hjärtan,
han som ser alla deras gärningar. R.

Vår själ väntar efter Herren,
han är vår hjälp och vår sköld.
I honom gläder sig vårt hjärta,
vi förtröstar på hans heliga namn. R.

Halleluja

Luk 4:18

V. Herren har sänt mig
att frambära ett glädjebud till de fattiga
och att förkunna befrielse för de fångna.

Evangelium

Luk 4:38–44

Vid den tiden lämnade Jesus synagogan och gick hem till Simon. Men Simons svärmor låg i hög feber, och de frågade honom till råds om henne. Han gick fram och böjde sig över henne och talade strängt till febern, och den lämnade henne. Genast steg hon upp och betjänade dem.

Vid solnedgången kom alla till honom med dem som led av olika sjukdomar. Och han lade händerna på var och en och botade dem. Från många for det också ut demoner, som skrek: »Du är Guds son.« Han hutade åt dem och förbjöd dem att säga mer, eftersom de visste att han var Messias.

Tidigt nästa morgon gick han därifrån, bort till en enslig plats. Folket började leta efter honom och kom ända dit där han var, och de ville hindra honom från att lämna dem. Men han sade till dem: »Jag måste förkunna budskapet om Guds rike för de andra städerna också. Det är därför jag har blivit utsänd.« Och sedan predikade han i synagogorna i Judeen.

TORSDAG DEN 6 SEPTEMBER

Läsning

1 Kor 3:18–23

Bedra inte er själva. Den av er som tycker sig vara vis i världslig mening måste först bli en dåre för att bli vis. Ty denna världens vishet är dårskap i Guds ögon. Det står skrivet: *Han snärjer de visa i deras slughet*, och vidare: *Herren vet att de visas tankar är tomhet*. Därför skall ingen grunda sin stolthet på människor. Allt tillhör er — Paulus, Apollos och Kefas, hela världen, liv och död, nutid och framtid, allt är ert. Men ni tillhör Kristus, och Kristus tillhör Gud.

Responsoriepsalm

Ps 24:1–4b, 5–6 (R. 1)

R. Jorden är Herrens och allt som finns på den.

Jorden är Herrens och allt som finns på den,
jordens krets och de som bor där.
Det är han som har grundat den på haven
och fäst den över strömmarna. R.

Vem får gå upp på Herrens berg,
vem får träda in i hans helgedom?
Den som har oskyldiga händer och vars hjärta är rent,
den som inte bedrar. R.

Han skall få välsignelse av Herren,
och rättfärdighet av Gud, sin frälsare.
Detta är det släkte som frågar efter honom,
som söker ditt ansikte, du Jakobs Gud. R.

Halleluja

Matt 4:19

V. Kom och följ mig,
jag skall göra er till människofiskare, säger Herren.

Evangelium

Luk 5:1–11

En gång när Jesus stod vid Gennesaretsjön och folket trängde på för att höra Guds ord, fick han se två båtar ligga vid stranden; fiskarna hade gått ur för att skölja näten. Han steg i den ena båten, som tillhörde Simon, och bad honom att ro ut ett litet stycke. Sedan satte han sig ner och undervisade folket från båten. När han hade slutat tala, sade han till Simon: »Ro ut på djupt vatten och lägg ut näten där.» Simon svarade: »Mästare, vi har hållit på hela natten utan att få något. Men eftersom du säger det skall jag lägga ut näten.» Och de gjorde så och drog ihop en väldig mängd fisk. Näten var nära att brista, och de vinkade åt sina kamrater i den andra båten att komma och hjälpa till. De kom, och man fick så mycket fisk i båda båtarna att de höll

på att sjunka. Då kastade sig Simon Petrus ner vid Jesu knän och sade: »Lämna mig, Herre, jag är en syndare.« Ty han och de som var med honom greps av bävan när de såg all fisken de hade fångat — likaså Jakob och Johannes, Sebedaios söner, som hörde till samma fiskelag som Simon. Men Jesus sade till Simon: »Var inte rädd. Från denna stund skall du fånga människor.« Då rodde de i land, lämnade allt och följde honom.

FREDAG DEN 7 SEPTEMBER

Läsning

1 Kor 4:1–5

Vi bör betraktas som Kristi tjänare och som förvaltare av Guds hemligheter. Nu krävs ju av en förvaltare att han skall visa sig pålitlig. Men mig är det likgiltigt om ni eller någon mänsklig domstol dömer mig. Inte heller dömer jag mig själv. Mitt samvete är rent, men det betyder inte att jag är frikänd. Den som dömer mig är Herren. Fäll därför ingen dom i förtid, innan Herren kommer. Han skall låta ljus falla över det som ligger dolt i mörkret och avslöja allt som människorna har i sinnet. Och då får var och en sitt beröm från Gud.

Responsoriepsalm

Ps 37:3–6, 27–28a, 39–40 (R. 39a)

R. Till de rättfärdiga kommer räddning från Herren.

Förtrösta på Herren, och gör det goda,
bo kvar i landet och bevisa trohet,
och ha din lust i Herren
då skall han ge dig vad ditt hjärta begär. R.

Befall din väg åt Herren,
förtrösta på honom — han skall göra det:
han skall låta din rättfärdighet gå fram som ljuset
och din rätt som middagens sken. R.

Vänd dig bort från det som är ont, och gör det goda,
så skall du få bo kvar för alltid.
Ty Herren älskar det rätta
och överger inte sina fromma. R.

Till de rättfärdiga kommer räddning från Herren,
han är deras värn i tider av nöd.
Herren hjälper dem och befriar dem,
han befriar dem från de gudlösa och räddar dem,
ty de tar sin tillflykt till honom. R.

Halleluja

Joh 8:12

V. Jag är världens ljus, säger Herren.
Den som följer mig skall ha livets ljus.

Evangelium

Luk 5:33–39

Vid den tiden sade fariseerna och de skriftlärdade till Jesus: »Johannes lärjungar fastar ofta och ber, och det gör också fariseernas, men dina, de äter och dricker.« Jesus svarade: »Inte kan ni väl få bröllopgästerna att fasta, så länge brudgummen är hos dem? Men det skall komma en tid då brudgummen tas ifrån dem, och när den tiden är inne, kommer de att fasta.« Han gav dem också en liknelse: »Ingen river ut en bit ur ett nytt plagg och sätter den på ett gammalt. För dels rivs då det nya sönder, och dels passar inte lappen från det nya på det gamla. Ingen håller nytt vin i gamla vinsäckar, för då sprängs säckarna av det nya vinet, och vinet rinner ut och säckarna blir förstörda. Nej, nytt vin skall hällas i nya säckar. Ingen som har druckit gammalt vin vill ha av det nya; han tycker det gamla är bättre.«

LÖRDAG DEN 8 SEPTEMBER

JUNGFRU MARIAS FÖDELSE

Fest

Läsning

Mik 5:2–4

Så säger Herren: Du Bet-Lehem Efrata, som är så ringa för att vara bland Judas släkter, av dig skall åt mig utgå en som skall bli en furste i Israel, en vilkens härkomst tillhör förgångna åldrar, forntidens dagar. Därför skall de prisgivas intill den tid då hon som skall föda har fött. Då skall återstoden av hans bröder få vända tillbaka till Israels barn. Och han skall träda fram och vakta sin hjord i Herrens kraft, i Herrens, sin Guds, namns höghet. Och den skall ha ro, ty han skall då vara stor intill jordens ändar.

eller:

Läsning

Rom 8:28–30

Vi vet att Gud på allt sätt hjälper dem som älskar honom att nå det goda, dem som han har kallat efter sin plan. Ty dem han i förväg har utvalt har han också bestämt till att formas efter hans sons bild, så att denne skulle vara den förstfödde bland många bröder. Dem han i förväg har utsett har han också kallat, och dem han har kallat har han också gjort rättfärdiga, och dem han har gjort rättfärdiga, dem har han också skänkt sin härlighet.

Responsoriepsalm

Ps 13:6 (R. Jes 61:10)

R. Jag gläder mig storligen i Herren.

Jag förtröstar på din nåd,
må mitt hjärta fröjda sig över din frälsning.
Jag vill sjunga till Herrens ära,
ty han har gjort väl mot mig. R.

Halleluja

V. Salig och högtlovad är du, jungfru Maria,
ty ur dig framgick rättfärdighetens Sol, Kristus, vår Gud.

Evangelium

Matt 1:1–16, 18–23

Släkttavla för Jesus Kristus, son av David, som var son av Abraham.

Abraham var far till Isak, Isak till Jakob, Jakob till Juda och hans bröder, Juda till Peres och Sera, vilkas mor var Tamar, Peres till Hesron, Hesron till Ram, Ram till Amminadav, Amminadav till Nahshon, Nahshon till Salma, Salma till Boas, vars mor var Rahav, Boas till Oved, vars mor var Rut, Oved till Ishai och Ishai till David, konungen.

David var far till Salomo, vars mor var Urias hustru, Salomo till Rehabeam, Rehabeam till Avia, Avia till Asa, Asa till Josafat, Josafat till Joram, Joram till Ussia, Ussia till Jotam, Jotam till Ahas, Ahas till Hiskia, Hiskia till Manasse, Manasse till Amon, Amon till Josia och Josia till Jojakim och hans bröder, vid den tid då folket fördes bort till Babylon.

Efter bortförandet till Babylon blev Jojakim far till Shealtiel, Shealtiel till Serubbabel, Serubbabel till Avihud, Avihud till Eljakim, Eljakim till Asor, Asor till Sadok, Sadok till Akim, Akim till Elihud, Elihud till Elasar, Elasar till Mattan, Mattan till Jakob och Jakob till Josef, Marias man; av henne föddes Jesus som kallas Kristus.

Med Jesu Kristi födelse förhöll det sig så: hans mor, Maria, hade blivit trolovad med Josef, men innan de hade börjat leva tillsammans, visade det sig att hon var havande genom helig ande. Hennes man Josef, som var rättfärdig och inte ville dra vanära över henne, tänkte då skilja sig från henne i tysthet. Men när han hade beslutat sig för det, uppenbarade sig Herrens ängel för honom i en dröm och sade: »Josef, Davids son, var inte rädd för att föra hem Maria som hustru, ty barnet i henne har blivit till genom helig ande. Hon skall föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk från deras synder.» Allt detta skedde för att det som Herren hade sagt genom profeten skulle uppfyllas: *Jungfrun skall bli havande och föda en son, och man skall ge honom namnet Immanuel* (det betyder: Gud med oss).

eller (kortare läsning):

Evangelium

Matt 1:18–23

Med Jesu Kristi födelse förhöll det sig så: hans mor, Maria, hade blivit trolovad med Josef, men innan de hade börjat leva tillsammans, visade det sig att hon var havande genom helig ande. Hennes man Josef, som var rättfärdig och inte ville dra vanära över henne, tänkte då skilja sig från henne i tysthet. Men när han hade beslutat sig för det, uppenbarade sig Herrens ängel för honom i en dröm och sade: »Josef, Davids son, var inte rädd för att föra hem Maria som hustru, ty barnet i henne har blivit till genom helig ande. Hon skall föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk från deras synder.« Allt detta skedde för att det som Herren hade sagt genom profeten skulle uppfyllas: *Jungfrun skall bli havande och föda en son, och man skall ge honom namnet Immanuel* (det betyder: Gud med oss).

TJUGOTREDJE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 9 SEPTEMBER

Första läsningen

Jes 35:4–7a

Säg till de förskrämda:
»Fatta mod, var inte rädda!
Se, er Gud är här,
hämnden kommer,
Guds vedergällning.
Han kommer själv för att rädda er.«
Då skall de blindas ögon öppnas
och de dövas öron höra.
Då skall den lame hoppa som en hjort
och den stumme brista ut i jubel.
Vatten bryter fram i öknen,
bäckar i ödemarken.
Förbränt land skall bli till sjö,
törstande mark till källsprång.

Responsoriepsalm

Ps 146:7–10 (R. 1)

R. Prisa Herren, min själ!
Herren ger de förtryckta deras rätt,
han ger de svältande bröd.
Herren befriar de fångna,
Herren öppnar blindas ögon. R.

Herren rätar krökta ryggar,
Herren älskar de trogna,
Herren ger främlingar skydd,
stöder faderlösa och änkor
men korsar de ondas planer. R.

Herren härskar för evigt,
din Gud, o Sion, från släkte till släkte. R.

Andra läsningen

Jak 2:1-5

Mina bröder, gör inte skillnad på människor, ni som tror på vår förhärligade herre Jesus Kristus. Tänk om det i er synagoga kommer in en man med guldringar på fingrarna och vita kläder och samtidigt en fattig man i smutsiga kläder. Om ni då bara har ögon för den finklädde och säger till honom: »Här är en bra plats för dig«, men till den fattige: »Ställ dig där borta«, eller »Sätt dig på golvet vid mina fötter« – gör ni då inte åtskillnad och fäller orätta domar? Hör på, mina kära bröder: har inte Gud utvalt dem som är fattiga i världens ögon och skänkt dem trons skatter och arvsrätt till det rike han har lovat dem som älskar honom?

Halleluja

Jfr Matt 4:23

V. Jesus förkunnade budskapet om riket
och botade alla slags sjukdomar bland folket.

Evangelium

Mark 7:31-37

Vid den tiden lämnade Jesus trakten kring Tyros och gick över Sidon till Galileiska sjön, i Dekapolisområdet. Där kom de till honom med en man som var döv och knappt kunde tala, och de bad Jesus lägga sin hand på honom. Han tog honom avsides från folket och stack fingrarna i hans öron och spottade och rörde vid hans tunga. Sedan såg han upp mot himlen, andades djupt och sade till honom: »Effata!« (det betyder: Öppna dig!). Med ens öppnades mannens öron och hans tunga löstes och han talade riktigt. Jesus förbjöd dem att berätta det för någon. Men ju mer han förbjöd dem, desto ivrigare spred de ut det. Och alla blev överväldigade och sade: »Allt han har gjort är bra: de döva får han att höra och de stumma att tala.«